

KÁRANSKÝ ZPRAVODAJ

č. 338 – prosinec 2018

**Klidné prožití vánočních
svátků a hodně štěstí
v nadcházejícím roce
2019 Vám přeje
Obecní úřad Káraný**

Prosinec v Káraném

Advent jsme přivítali již v sobotu, den před železnou nedělí, na tradičních káranských vánočních trzích. V tělocvičně si návštěvníci mohli nakoupit u jedenácti prodejních stánků nejen vánoční zboží, dát si punč, ochutnat cukroví káranských a vesteckých hospodyněk a venku před hasičárnou byly zabíjačkové hody. V 17 hodin se rozzářil vyzdobený stříbrný vánoční strom a nově i budova obecního úřadu. U stromu zazpívaly a zarecitovaly děti z naší mateřské školky.

Obecní úřad pro děti připravil mikulášské promítání filmu *Emoji ve filmu*, který přinesl opravdový Mikuláš s čertem a andělem.

Již třetí rok se v den svaté Lucie sešel průvod svíček, lampionů a luceren před vodárnou, abychom oslavili svátek světla. Letos si děti mohly poslat po Labi lodičku, na kterou předtím napsaly své přání. Aby se v prosinci při pokládání lodiček na řeku nikdo nevykoupal, pomohli

s celou akcí naši hasiči. Svátek světla byl ukončen krásným ohňostrojem, vlastně dvěma – jedním na nebi a odrazem na hladině řeky.

Na Štědrý den si spousta lidí přišlo před obecní úřad pro Betlémské světlo. Tato novodobá adventní tradice vznikla v Rakousku v roce 1986, kdy malý plamínek přenesený z věčného světla, jež hoří v jeskynní kapli v dalekém městě Betlémě, byl dovezen jako poděkování těm lidem, kteří jakkoliv pomohli dobročinné nadaci Světlo ve tmě. Rozvést světlo v malých plamíncích po Evropě i České republice pomáhají skauti a tak jste si i v Káraném mohli od nich připálit svíčku a mít vlastní betlémské světlo na štědrovečerním stole.

Další novodobou tradici, kterou máme v Káraném, je zpívání u svatého Václava. Je milé potkat se v tento den se sousedy, přáteli, zazpívat si koledy a popřát si hezké svátky a procházkou si udělat místo na vánočního kapra a těšit se na Štědrý večer.

V prosinci se uskutečnil zájezd místní skupiny Červeného kříže na vánoční trhy v německém Budyšině. Děkujeme všem, kteří i ve vánočním shonu najdou čas připravit akce pro ostatní.

Krejčí, Pešková

„Hospic jako nebe na zemi“

Více než 90% nemocných si přeje znát pravdu o svém zdravotním stavu, i kdyby se měli dozvědět, že umírají.

Na téma „Abychom umírali tak, jak si přejeme“, probíhala v polovině listopadu na zámku v Brandýse nad Labem beseda odborné veřejnosti, pracovníků místních hospiců i pozůstalých a lidí, kteří by se rádi o hospicové péči dozvěděli víc. Večer pořádala MAS – Střední Polabí ve spolupráci s Domácím hospicem Nablízku a Hospicem Tempus.

Přestože to není téma, které by lidé vyhledávali, a o kterém by se rádi bavili, na tomto setkání se to ani nezdálo. Sál brandýského zámku byl plný. Mnozí posluchači neskrývali údiv, co všechno tato služba dokáže nabídnout, včetně lékařského vybavení, se kterým může přijet přímo do rodiny, schopnosti být 24 hodin denně na příjmu a v případě potřeby kdykoliv přijet, i v noci, ale také lidským přístupem. „To snad ani není možné, to byli andělé,“ konstatovalo několik pozůstalých během večera na adresu pracovníků domácího hospice.

Pracovnice hospice přiznávají, že rodiny se často bojí mít svého blízkého doma. Bojí se, že to nezvládnou, že to bude příliš náročné. Ale nejen ony, i pozůstalí, kteří tuto službu využili, přitakávají, že to nebylo tak „strašné“, jak se obávali. Po zkušenostech z nemocnic, kde často pacient neví, jaká je jeho prognóza, jestli má šanci na vyléčení a kolik mu zbývá času, jsou pracovníci hospice první, kdo mají odvahu se s nimi bavit o smrti. Mnozí také potvrzují, že kdyby věděli dříve o péči v hospici a o vážnosti stavu jejich blízkého, neprodlužovali by pobyt v nemocnici. „Hospic, to bylo najednou nebe na zemi,“ vzpomíná Petra Pospíšilová, když maminku svěřila do péče Hospice svaté Zdislavy v Liberci. Pozůstalí také neskrývali obdiv k pracovníkům hospice, které samy mají děti, někdy i celkem malé, ale jsou k dispozici 24h denně, 7 dní v týdnu, o svátcích a volných dnech. Večer se nesl v duchu slz a dojetí, ale i radosti a vděčnosti. Někteří ještě neodkázali o svém příběhu mluvit, ale jsou připravení, že až čas zahojí

rány, tak budou. Protože udělali zkušenost, že umírání nemusí být tak těžké a smutné – dokonce se někteří i smáli – jen je důležité postarat se, aby probíhalo „tak, jak si přejeme“. A podle průzkumů Domácího hospice Cesta domů (ve spolupráci s agenturou STEM/MARK) vyšlo najevo, že 78 % Čechů si přeje zemřít v domácím prostředí.

Více informací o hospicové péči v našem regionu najdete na:
www.hospic-lysa.cz a www.hospictempus.cz.

STŘEDNÍ POLABÍ

cpkp
odborná správa
komunitní péče

Kateřina Štastná

Výlet Červeného kříže Káraný

Dne 8.12.2018 uspořádala skupina Červeného kříže Káraný výlet do Hornolužického Budyšina., na 628. nejstarší vánoční trh v Německu. Nese název Václavský trh podle českého krále Václava IV., který propůjčil v roce 1384 Budyšinu právo pořádat trhy. Nasáli jsme sváteční náladu, ochutnali svařáček, klobásky. Někteří se i vypravili po památkách města, které vzniklo v roce 1002. Ve městě jsou stopy českého knížete Vratislava II. a dcery Václava I., která se provdala za Ottu III. Je zde i jazyk a kultura Lužických Srbů. Památky mají informační cedule jak v němčině, tak v srbštině. Počasí nám docela přálo a až při odjezdu se rozpršelo. Doprava byla zajištěna, pro velký zájem, patrovým autobusem. Návrat do Káraného byl po 19. hodině. Děkuji všem účastníkům zájezdu za dochvilnost, nikdo se nám neztratil a těším se na další zájezdy v roce 2019.

Za ČČK Chválová

Stolní tenis

První prosincový víkend se odehrály krajské i okresní přebory dětí a dorostu. Krajské přebory se konaly v Čelákovcích, kde v kategorii dorostenek skončila Bára Pokorná na čtvrtém místě, naši dva nejmladší hráči Matyáš Bergman a Bedřich Pivoňka obsadili v kategorii mladších žáků 17. resp. 18.místo. Více se nám dařilo na okresních přeborech hraných v Říčanech. Aneta Mrázová vyhrála kategorii dorostenek, Alžběta Komárková obsadila dvě druhá místa

– v kategorii starších zákyň a s Martinem Hliněnským (TTC Brandýs nad Labem) v mixu čtyřher. V kategorii mladších žáků skončil na čtvrtém místě Bedřich Pivoňka a na osmém místě Matyáš Bergman. V okresních soutěžích dospělých bohužel oba týmy stále čekají na svá první vítězství v sezoně. „A“ tým v Okresní soutěži 1.třídy prohrál v Líbeznících 4 : 14 a v posledním zápase podzimní části doma s

Fotka z vánočního turnaje, který vyhrála Barbora Bergmanová

Přezleticemi 6 : 12.

„B“ tým v Okresní soutěži 2.třídy podlehl v domácím prostředí Líbeznícím 5 : 13 a Říčánům 4 : 14, pak prohrál v Odolené Vodě 8 : 10 a ve Veleni 2 : 16. Následně s „C“ týmem Líbeznic prohrál doma 5 : 11.

Zveme všechny hráče a příznivce stolního tenisu na 11.ročník Novoročního turnaje, který se odehraje v sobotu 12.ledna 2019 od 9,00 hodin v herně v Káraném.

Jménem členů oddílu stolního tenisu přeji všem našim spoluobčanům příjemné prožití vánočních svátků a v roce 2019 hodně zdraví, pohody a mnoho, nejen sportovních úspěchů.

Janý Jan

Pozvánka na akce leden, únor 2019

- 18.1. Hasičský ples v sále OÚ Nový Vestec od 20:00 hodin.
- 24.1. Valná hromada Místní skupiny Českého kříže v sále Obecního úřadu Káraný od 18:00 hodin.
- 9.2. TJ Jizera Káraný pořádá lyžařský zájezd na Horní Mísečky. Odjezd v 7:00 hodin od Obecního úřadu Káraný. Přihlášky u Jiřiny Peškové, tel. 739076518.
- 15.2. Vodárenský ples v sále OÚ Nový Vestec od 20:00 hodin.
- 22.2. Valná hromada TJ Jizera Káraný od 18:00 hodin v tělocvičně OÚ Káraný.

Generální oprava kapličky a oprava veřejného osvětlení

Zdejší kaplička, postavená na počátku 20. století, krátce po jmenování Káraného samostatnou obcí, je chápána jako významný symbol i ozdoba historické části obce. To i přesto, že vztah lidí k náboženství se od vzniku samostatné republiky ČSR v r. 1918 začal pomalu vytrácet a v posledních letech už kaplička prakticky není nijak nábožensky využívána. Dokonce ani při tradičním velikonočním řehtání, jak zde bývalo dlouhá léta zvykem. Protože kaplička - patřící do vlastnictví obce - byla po desítky let neudržovaná, nevyužívaná i uzavřená, přistoupilo obecní zastupitelstvo ke komplexní rekonstrukci včetně střechy, malby, fasády, opravy dveří a osazení mřížoví, proti zlodějům a vandalům. Obrázky dokládají, že bez kapličky by tato část obce ztratila půvab. I proto si zaslouží odpovídající (a po letech už zase žádoucí) péči i v budoucnu.

O důležitosti opravy osvětlení nebylo třeba nikoho přesvědčovat. Několik desítek let staré, silně opotřeбенé, již vynechávající a provozně nákladné osvětlení si vyžádalo instalaci úspornějších svítidel i výměnu kabelů k osvětlovacím sloupům. Ale pro nedostatek peněz nemohlo dojít ke generální opravě celého systému a proto byly vyměněny jenom nejnútnejší zemní kabely. Současně bylo nutno zavést osvětlení k trvalým obydlím, například k osadě Višňovka. Komplexní řešení problému tedy čeká v pořadí úkolů dalšího, možná i současného, zastupitelstva.

Oprava tří zdejších autobusových zastávek

Připomeňme si, že od 50. let 20. století, kdy místo původních spádových měst (Toušeně a Čelákovice, kam se docházelo přes přívoz), začaly děti navštěvovat školy v Brandýse n. L. a St. Boleslavi a dospělí tamtéž i lékaře a úřady. Stalo se tak díky autobusové dopravě se třemi zastávkami v obci. V souvislosti s tím bylo nutno zřídit na zastávkách i čekárny, jejichž úprava se postupně měnila až k vyzděným objektům. Na jejich stavu zapracoval nejen čas, ale i různí hlupáci, kteří je ničili a počmárali, někdy i pokáleli. Proto byla provedena jejich oprava, spočívající ve výměně zastřešení, průčelí, fasád, nátěrů. Život ukazuje, že - díky neutuchající tuposti některých jedinců - bylo a je třeba i nadále věnovat těmto důležitým objektům údržbářskou pozornost.

